

Medvirksomhed til at bearbejde dem, eller dersom det overhovedet vilde have seet paa dem; men det vilde det ikke. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe), som igaar reiste Anke imod, hvad der foregik i Sagen, var derfor i højeste Grad uberettiget dertil, da han var En af dem, der stemte for, at man ikke skulde gaae ind paa at undersøge de Forslag, Mindretallet kunde faae ifinde at stille. Jeg var altsaa henviist til mig selv med Hensyn til de Forslags Indhold og Form, som kom frem, og den har jeg stillet efter min Overbeviisning og Pligt, og jeg bemærkede igaar af Uttringer, der bleve henkastede imod mig, at der var adskillige Medlemmer, som vare misfornøiede med, at jeg havde fremsat et vist enkelt Forslag. I denne Anledning skal jeg udtale, at jeg havde den Modstand, at Adskillige af dem, der — jeg veed ikke ret, hvad jeg skal kalde det — sølte sig næsten oprørte over, at jeg havde kunnet stille dette Forslag, derimod med rolig Samvittighed stemte imod de andre Forslag, som skulde høde paa nogle af de Mangler, som Loven efter mit Standpunkt og efter deres formodede Standpunkt havde, og der foreligger interessante Afstemninger, som vise, at man først skal feie for sin egen Dør, før man gaaer til sin Næstes, idet man nemlig beklagede, at en Mand kunde stemme ved 2den Behandling af Sagen saaledes og ved den næste Behandling i modsat Retning. (Stemmer: Hør!) Men lader os see, hvad der foregik. De ærede Medlemmer, der sigte „Hør“, have maaskee selv været i dette Tilfælde; thi, naar vi tage de Forslag, hvorom der i Særdeleshed var Strid, og som ved 2den Behandling havde staaet med omtrent lige mange Stemmer for og imod, saa seer man nu et pludseligt Omslag. Der var f. Ex. et Forslag, som havde 41 Stemmer for sig, og nu fik det kun 21. Dette vil jeg lægge de ærede Herrer paa Sinde. Et andet Forslag havde 31 Stemmer for sig, og nu fik det kun 26, naagt det er at formode, at nogle af de 18, der afholdt sig fra at stemme over Forslaget, nu maaskee kunde være traadte ind blandt de 26. Saaledes vil man see, at hele denne — Lydskerne kalde det — sittliche Entrüstung

— man føler sig ligesom krænkede i sin sædelige Bevidsthed — kunde de Herrer have Godt af at anvende lidt paa sig selv, før de anvendte den paa Andre. Jeg havde saaledes søgt at forbedre Loven ved at opstille et Forslag om, at man ogsaa ved Fæsteforsigelse skulde kunne faae denne Lov anvendt; endvidere at der skulde være en Forskjøbsret for Fæsterens Efterladte, og da det var forkastet ved 2den Behandling, opstillede jeg et Forslag om en Overbudret, der havde faaet et ikke ringe Antal Stemmer ved 2den Behandling, men som nu fik et mindre Antal, end det forrige Gang havde faaet. Jeg foreslog, at den Anviisning og Rettelse, som man havde gjort for Lehnbesiddere og Fideicommissbesiddere til at opkjøbe Gods, idet de nemlig skulde være berettigede til at bruge Fideicommisscapitaler til denne Brug, skulde falde bort, og dette Forslag vare vi saa heldige at faae vedtaget. Endvidere havde jeg til Lovforslagets § 4, der gik ud paa, at der ikke maatte tages Jord fra en Fæstegaard uden Fæsterens Tilladelse, foreslaaet, at den Jord, som med Fæsterens Tilladelse blev tagen fra Gaarden, skulde regnes med til den $\frac{1}{10}$ af Fæstebondejord, som Loven af 19de Februar 1861 og nærværende Lovs § 13 indrømmer Godseieren. Ligeledes havde jeg stillet et Forslag, hvorved man kunde være bleven fri for den Paragraph, der nu er optagen, og som Mange ansee for at være farlig for Fæsterens Efterladte, nemlig den, som gaaer ud paa, at ved Auction kan Godseieren fordrø, at den fleer tildeels over Parceller. Jeg foreslog hert en Forbedring, som ogsaa blev vedtagen, men jeg havde tillige foreslaaet, at der skulde have været indrømmet Godseieren en Overbudret; ligesom jeg havde foreslaaet det med Hensyn til Gaardene i Almindelighed, saaledes ogsaa for de Stykker, som en Godseier for Indenrigsministeren maatte kunne oplyse at have en særegen Bigtighed for ham. Thi det maane De lægge Mærke til, mine Herrer, at der egentlig i dette Thing ikke har været sagt, at der var nogen særegen Grund for Godseieren til at kjøbe Fæstegods, andet end netop det, at der var visse enkelte Gaarde eller enkelte Stykker af Gaarde, som det kunde have en særegen Bigtighed for Gods-